

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX, SERIA II, Nr. 7766

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 11 MAI 1974

Noi și societatea
societatea și noi
în pagina a III-a
De la OM la OM
în pagina a IV-a

În zilele de 11 și 12 mai, tovarășul Nicolae Ceaușescu va face o vizită de prietenie în Republica Populară Bulgaria

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, va face o vizită de prietenie în Republica Populară Bulgaria, la 11 și 12 mai, la invitația tovarășului Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria.

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

NOI, CEI DE LA ÎNCEPUT, ÎN ORIZONTUL

110

— Am sîrîns oamenii, erau vreo nouăzeci: „amoroseni”, moldoveni, dobrogeni, vo doi-tri buceureșteni și le-am spus: „Pe mine mă cheamă Vasile Zaiță și am douăzeci și opt de ani. Mi-s de-nici din păștile Borsei și toamna de aia vreau să zic că noi trebuie să fim primii din mina Burloaia. Ce ziceți, într-un an reușim să realizăm treaba asta?” Cei de săispe-săispe ani mă priveau cu ironie, cei de patruzeci și cinci patruzeci și șase, cu o oarecare neîncredere. Porneam într-un fel de necunoscut. Oamenii erau de tot soiul: foști frizeri și țapinari, liceeni, țărani cu lot personal, oameni cu patru clase, oameni cu facultatea doar pe jumătate terminată, băieți de cafeana și dulgheri, foști ospătari de prin circumștile Bucureștilor sau recepționeri la hotelurile de pe litoral. După ce i-am trecut pe toți pe o listă le-am spus: „La mine se cîștigă bine, două mil jumate-trei mii, poate mai mult, dar asta cu multă muncă, pînă în curge sudoarea de sîna spinării”. Unii se fisticau, nu le plăcea poate chestia cu sudoarea. Vreo doi au plecat din prima zi, alții trei după o lună, iar de doi ani și trei luni sîntem tot așa opizeci și șase care am rămas de la început. Între timp unii au făcut și armata, dar s-au întors tot în brigada asta.

Eram la orizontul 110, la 2.150 de metri de gura Burloaiei. De undeva din adînc auzeam bufăniturile infatigabile ale explozivilor, strecurate prin masa zecilor de metri de rocă. Asemenea valurilor mării, sunetele se succedau arar, iar mișcarea lor lentă, nonvolentă transmitea ceva din marea forță ascunsă a materiei.

— Primul an a fost mai greu, pînă ne-am obișnuit, pînă am format familia asta de la 110. În al doilea an se vorbea deja de „oamenii lui Vasile Zaiță”. Anul acesta vrem să fim într-adevăr primii din Burloaia. E greu, asta o știu și eu, mai ales că, tot la orizontul asta, mai lucrează o brigadă care luptă să cucerească locul întâi, cea a lui Ion Iuga-Găjan.

Oamenii se cunosc, se înțeleg și-și dau „Noroc bun” cu o sinceră cordialitate. Întrebă „Cît ai făcut?” cu acea invizibilă nevinovăție cu care un elev își întreabă colegul de clasă: „Ce notă ai luat?”. Serile la film, pe Corso sau la pahar, orice discuție, aluneacă și se confundă cu o dezbaterie aprinsă asupra cantității și calității mînerului extras.

— Pînă am obișnuit cea mai bună producivitate pe schimb, l-am auzit din nou pe brigadier, am avut de muncit, nu glumă. Greu însă abia de acum începe: să păstrăm performanța asta. Să ajungem adică la fraza aia care face cîștie oricărui mîner: „E greu să te compari cu oamenii lui Vasile Zaiță”. Sau, mai bine-zis, cu Ion Pîniș-Mîndruleanu (fiul), cu Onișor Dumitreanu, cu

PAVEL PERFIL

(Continuare în pag. a III-a)

PREOCUPĂRI ACTUALE ÎN ZOOTEHNIIA GORJULUI

PROBLEMA FURAJELOR NU SE PUNE ACUM PENTRU PRIMA OARĂ

• Soluții de ultimă oră • Maximă operativitate în rezolvarea lor concretă

Pentru un județ în care sectorul zootehnic e preponderent — așa cum este Gorj — e normal ca o mare parte din eforturile cooperativelor să se concentreze asupra rezolvării problemelor care tin de această sferă de activitate. Iar acum, cînd fiecare cooperativă trece pragul unei alte perioade specifice, lucrătorii din zootehnie se confruntă cu o serie de probleme, care, așa cum aveam să constatăm, nu erau, aproape nicăieri, inedite. Consecințele le-au suportat și în anii trecuți. Și, se vede treaba, că nu chiar atât de ușor, de vreme ce „între-un număr mare de cooperative — așa cum ne informa tovarășul Vasile Berca, activist al Comitetului județean Gorj al U.T.C. — la capitolul furajelor din propria bază furajeră situația este destul de cri-

tică”. Lucruri pe care am căutat să le urmăm și noi într-o serie de articole din această zonă.

Tovarășul Cornel Călina, primarul comunei Tîntăreni, care mă înserează în sectorul zootehnic al Cooperativei agricole „Unirea” îmi prezintă o parte din greutatea pe care le au, dintre care, cea mai acută, i se pare cea legată de furaje. „Nu prea mai avem deloc. Facem totuși eforturi. Mai în fiecare zi cumpărăm”. Economistul fermei, tovarășul Vasile Tudor pledează de asemenea, tot pe seama lipsei de furaje. Se pare că

DUMITRU ION DINCA

(Continuare în pag. a III-a)

DUMNEAVOASTRĂ GÎNDIȚI, MUNCIȚI ȘI TRĂIȚI CA UN TINĂR COMUNIST ?

Participînd la dezbaterea noastră, trei tineri, din locuri și de profesii diferite, ne vorbesc astăzi despre ce înseamnă

SĂ CREȘTEM ÎN CULTUL MUNCII

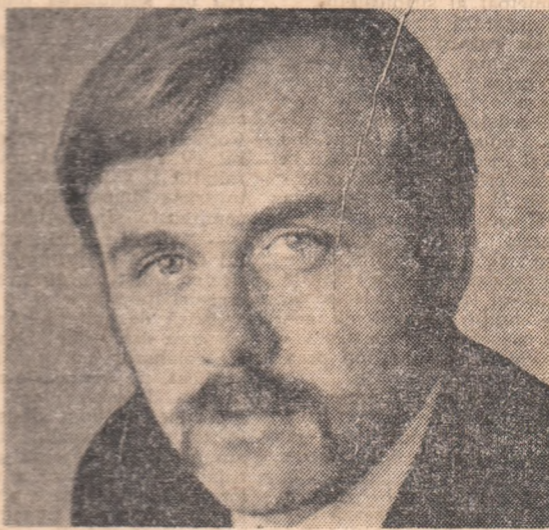
Muncitor ION HANGANU :

„DACA-ȚI IUBEȘTI MESERIA CU ADEVĂRAT TREBUIE SĂ VEZI ȘI DÎNCOLO DE LOCUL TAU DE MUNCA”

Medic ANDORA ACHIM :

„ESTE O CHESTIUNE DE DEMNITATE SĂ-ȚI FACI DATORIA ACOLO UNDE AI FOST REPARTIZAT”

Inginer ROMEO HANGANU :

„EFICIENȚA ECONOMICĂ ARE ÎNTOATEAUNA ȘI UN SENS MORAL”

OPINII CONSEMNAȚE ÎN PAGINA A III-A

PROIECT LA TIMPUL PREZENT BUCUREȘTI — PORT LA APELE EUROPEI

Cu cîțiva ani în urmă, un tânăr inginer, pe atunci încă student, îmi destăinau un vis care mi se părea fantastic: „Aș dori — zicea el — să pot călători prin toată Europa, mergînd în sus pe Dunăre, apoi să trec în bazinul altui fluciu și uite-așa, din fluciu în fluciu, să străbat într-un concediu cîteva țări. Aș găsi cu cum să „sar” de la un fluciu la altul”. Mai fîrziu ațeam să aflu că tînărul acela, despre care am și scris, proiectase și construisese niște nave originale pe pernă de aer, putînd transporta pe atunci 1—2 oameni nu numai pe ape adînci, ci și pe rîuri, pe bălți sau chiar pe uscat. Cu embarcațiunile lui, care cîștigaseră cîteva premii atît în țară, cît și peste hotare, tînărul gălățean rezolose, apăsător, problema „săritului” din fluciu în fluciu. La un moment dat, se gîndea că poate n-ar fi rău ca punctul de plecare să fie chiar Bucureștii.

Din cîtu știu, încă nu și-a căzut, în fapt, cînd s-au temerat, dar ideea n-a abandonat-o. Între timp însă, un grup de studenți și tineri susținători a dovedit că se poate călători pe Dîmbocșia în jos, cu bărci cu cîșle și pinze, pînă la Dunăre și, de aici, mai departe. Apăder, Bucureștii putea fi considerat, într-un fel, port la... Dunăre, chiar dacă pentru argumentarea practică erau folosite embarcațiunile de un atît de mic „Ionat”.

DRAGOMIR HOROMNEA

Foto: GH. CUCU

(Continuare în pag. a II-a)

PARTID, fii drumul nostru, zborul și-mplinirea.

Se luminează orizonturile clar și vorbele în cîntec se transformă în ceasul plin, în zodia de rod ni-e inima o cupă și ni-e visul ram partidului și omului și țării imnuri le-închină, azi, întregul neam !

Sortit pe veci ca să ne fii lumina și drumul nostru, zborul și-mplinirea, ai cîtoror cetății, ai ridicat grădini ! În ceasul cînd prin lucruri se măsoară în fier și-n piatră trecerea-ți nainte îți-nalță imnuri riul meu și ramul și-n inimi oamenii te poartă ca pe-un dor pe cînd se luminează orizonturile clar pe cînd în cîntec vorbele se schimbă și tu te-nalți cu țara-n comunism, în zbor !

FLORENTIN POPESCU

POPULAȚIA

Si în domeniul demografic, la fel ca în multe altele, confruntările actuale au o vizibilitate prospectivă. Predominații de articulațiile unei gîndiri anticipative, ne putem de pe acum problemele ale viitorului, căutăm soluții originale și ieftine. Iar prin-

insemnari

de ACULIN CAZACU

capitul beneficiar al strategiilor și programelor de dezvoltare integrată — demografică și economică — va fi generația tinăra, copiii decenului al VIII-lea.

Instăuții ca An mondial al populației, anul acesta va fi predominant de apropiată Conferință mondială a populației, care urmează să-și desfășoare lucrările între 19—30 august la București, sub egida O.N.U. Alegerea României ca țară organizatoare a acestei manifestări de anvergură internațională și de nivel interguvernamental este plină de semnificații. Tăra noastră realizează, în ultimii ani, una dintre cele mai bune cotele demo-economice: la o creștere a populației într-un ritm de 1—1,1 la sută, venitul național sporește într-un

(Continuare în pag. a IV-a)

GARDURI

Dintr-o ciudată ambiție de gospodărie, unele cartiere noi ale orașului se transformă subit în adevărate forturi de apărare a... ierbiilor. Garduri de sîrmă ghimpată împrejmuesc rudimentar și sever mici pătrate de pămînt săpat voluntar în cite-o duminică și semănat cu gazon. Garduri de toate felurile care zgîriează aspru vederea și se înalță amenințătoare în special în preajma blocurilor cu apartamente proprietate personală. Pe undeva, din străfunduri, se ridică parcă și răzbate afară sub formă de gard rădăcina atavică a simțului de proprietate. Cunoscută aceasta, ea apare uneori

și curățenia orașului cade în sarcina tuturar dar nici prea multe inițiative de natură celor de mai sus nu fac casă bună cu spiritul de salubritate. Mai ales că, după cite aflui, în unele locuri, printre promotorii acestor soi de estetici sînt chiar deputații sau membri prin unele comisii și consilii la sectoare sau municipii, activiști obștești etc. Nu e nimic rău că își rup timpul și își dedică uneori cîteva ore bune, altorii chiar zile întregi unei ambiții frumoase de edil, preocupată și conștientă de utilitatea lor mai ales că nu în toate locurile poți vedea și simți aceasta, chiar și în multe din noile

cartiere ale orașului. Dar cu ce mijloace și cu ce rezultate facem aceasta? Descurcăm-vă cum puteți — ni s-a relatat că li se spune adesea și ei „întădăvăr” se descurcă, bat țărșii mari de fier și întind sîrme în preajmă, sudează verșele și îngredesc foi de tablă, dar unde, copiii unde se mai joacă? — asta e o întrebare pe care nu și-o mai pun. Și în mijlocul acestor îngrădiri apare cite unul care își plimbă duful de lanț și care, în mîntea sa, se vede, dîncolo de apartament, proprietar de teren, înjură și tipă și asmută cîinele după copii. Peste moșia lui nu se trece !

Se scrie aici pentru a treia oară despre această chestiune și nimeni nu răspunde nimic. Primăria nu se sesizează? Exproprii-ți, stimaiți edili, și strîmtoarăți puțin gardurile — dacă nu le puteți face frumoase —, lăsați locuri liber între blocuri, să iubiți foarte mult iarba dar pe copii să-i iubiți și mai mult !

A. I. ZĂINESCU

O NOUĂ RUBRICĂ PIONIERI AI ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII ROMÂNEȘTI

Cu excepția medicinii, trecutul științei și tehnicii românești este mai puțin explorat decît alte domenii ale civilizației noastre. Cîți știu de pildă că cel dintîi tratat din lume asupra ecuațiilor integrale a fost scris de un român (Lalescu) sau că primul procedeu pentru obținerea acetilenei din gaz metan, brevetat în 42 de țări, este și el opera unui inginer de pe meleagurile noastre (Martin Banc), că la noi s-au construit cele dintîi silozuri de beton armat din lume (Saligny), iar Timișoara a fost cea dintîi urbe europeană cu străzile iluminate electrice (1884), că un român a inventat și pilotat primul avion cu reacție, în 1910? Inseși elementele de terminologie românească intrate în limbajul curent al științei și tehnicii universale sînt măturie înnoirilor aduse de poporul nostru — de la becul Teclu la electroscoful Hurmuzescu, de la procedeu Edleanu la ecuațiile Proca, de la legea lui Babeș la mecanica Onicescu, de la geometriile Barbilian la efectul Coandă, de la „Marea experiență românească” (în combaterea holerei) la sinteza Nenițescu. Această enumerare s-ar putea prelunge pe pagini întregi. Și nu mai puțin remarcabile sînt realizările tehnicii și științei populare, ale căror creații originale figurează nu o dată în mari muzee din străinătate, ca de pildă moara cu roată cu făcaie, prezentată în Muzeul Cuceririlor Tehnicii din München.

CEL DINTÎI VEHICUL PURTAT PE ȘINE

(ÎN PAGINA A II-A)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

DUPĂ LUNA DE MIERE, LUNA DE FIERE ?

Approape că s-au obișnuit cu sala pașilor pierduți. El se plimbă nervos, cu privirea spre podeaua dată cu bradolină ; ea stă nemiscată, în picioare, lingă o bancă goală și strînge în mîna dreaptă o batistă umedă de lacrimi. În curte, puțin în snamele judecătorești, pîrîntii lor. Se aud voci dure, răzbat pînă la ei inactive. Ei toți sînt eroii unui proces de divorț, Tinerii T. Gheorghe și C. Maria (procesul fiind în curs de desfășurare sîntem nevoiți să păstrăm discreția asupra identității) a-au căsătorit în toamna trecută și din decembrie, la mai puțin de două luni de la nuntă, sînt în divorț.

Încerc să aflu povestea acestei căsnicii dîncolo de hățșul hirtiorilor adunate în dosarul de judecată. Fata nu reacționează la propunerea mea de discuție ;

„Nu, intii am fost la ea în comună și i-am văzut casa și pîrîntii. Apoi m-am dus acasă la mine. Ai mei au fost bucurăți fiindcă tot îmi spusese „să-mă ră-lă bilele că tu pleci militar — plec în toamnă — și adu-ne și nută o mîcă în casă”. Va să zică le-am spus și peste două săptămîni ne-am dus să vorbim cu pîrîntii ei. Ne-am dus cu mașină mică să vadă că avem și noi după ce bea apă. Bătrînii între ei s-au înțeles. Mai cu toată, mai cu o verbă, am aranjat nunta...” „Dar voi doi, v-ați înțeles?” „N-a fost o problemă, fata m-a plăcut. Am stabilit că după nuntă ea se mută la noi, iar casa ei pe care o are moștenire de la un unchi

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

VIATA DE ORGANIZATIE

DE CE A TREBUI SA NE INTERESAM LA SINDICAT DESPRE CEEA CE FAC UTECIȘTI ?

La Comitetul municipal Sighisoara al U.T.C. am rămas descumpănit pentru o clipă. I-am măturat tovarășul Ionel Ferezan, primul secretar, intenția de a scrie un material despre preocupările organizațiilor U.T.C. pentru extinderea misiunii artistice de amatori, pentru asigurarea unui înalt conținut educativ manifestărilor culturale.

Veniți vă rog la consiliul local al sindicatelor — a fost răspunsul. Acolo s-a cunoscut cu exactitate numărul formațiilor artistice, repertoriul lor. În prezența tovarășului Ferezan discutăm cu tovarășa Iohana Markel, secretara consiliului municipal al sindicatelor. — În legătură cu tema abordată v-aș ruga să scrieți adevărul, sublinia interlocoțoarea. În întreprinderile din municipiu avem o bogată activitate cultural-artistică. Recent la nivel de municipiu a avut loc concursul formațiilor artistice la care s-au prezentat bine colectivele de la Faianța, Lemetea C.F.R., Nicovale și altele. Aceste manifestări au fost organizate de către noi, de activiștii sindicali. În ceea ce privește relațiile cu U.T.C.-ul trebuie să spun că, deși în multe domenii de activitate preocupările noastre vizează scopuri comune, nu prea colaborează cu U.T.C.-ul.

Primul secretar al organizației municipale de tineret n-a avut altceva de spus decât să confirme afirmările interlocutoare. — Să scriem atunci despre modul în care se realizează colaborarea între organizațiile din subordine.

— Scrieți. Situația nu e favorabilă dar lucrurile se pot îndrepta. Uitați-vă. Chiar acum intenționez să organizăm împreună cu organele sportive crosul tineretului. Dacă și organizația U.T.C.- și-ar spune cuvântul reușita ar fi mai sigură.

Tovarășul Ferezan încearcă să motiveze lipsa de colaborare între cele două organe și se scuză: Situația nouă nu se cer unceori de sus anumite lucruri...

— Și cum și o să vi se mai ceară. Dar nu sistem de acord cu ceea ce lăsa interlocutorul să se înțeleagă, că cineva din conducerea celor două organe să se desăvâșească activitatea U.T.C. în campanii. Cotizația, evidența, primirea de noi membri, asigurarea condițiilor de muncă și viață, perfecționarea profesională a tinerilor, organizarea timpului liber prin antrenarea la acțiuni educative și instructive sînt cîteva dintre preocupările cu caracter permanent ale organizațiilor U.T.C. Nici una dintre aceste sarcini nu trebuie neglijată. Nu ne putem

MIRCEA BORDA

Reporterii „Scintei tineretului” vă prezintă o expoziție INVENȚII ȘI INOVAȚII STUDENȚEȘTI

Comitetul Executiv al Uniunii Asociațiilor Studenților Comunisti din România a organizat, la Institutul politehnic din Capitală, Expoziția națională de invenții și inovații studențești. Exponatele — 83 de lucrări semnate de 140 autori — relevă în oarecare măsură, rezultatele remarcabile ale activității a peste 25.000 studenți, cuprinși în cele 1.500 cursuri științifice, ca efect al orientării acestora spre problemele producției. Lucrările prezentate au fost selecționate din cele 213 aparate, machete, mostre și proiecte, la concursul național de invenții și inovații inițiat de CUASCR, care a antrenat mai mult de 400 studenți. Criteriile ce au impus alegerea indică prin ele însele valoarea expoziției: nivel științific ridicat, originalitate în soluțiile tehnice adoptate, economicitate și bune rezultate în aplicarea în producție. Pe lângă acestea, în toate, pronunțat caracter practic. Dovadă: 40 sînt introduse deja în producție sau cercetare, alte 23 sînt în curs de aplicare. Multe au fost finalizate în cadrul proiectelor sau lucrărilor de diplomă. Pădărașii în favoarea originalității exponatelor cele 60 de prototipuri, cele 18 brevete și încă 14 propuse spre omologare. Să mai adăugăm și faptul că multe dintre lucrări sînt utilizate în laboratoarele facultăților în scop didactic și de cercetare, sprînjind astfel acțiunea de autodotare și autoutilare a acestora. Un exemplu concret ni-l oferă, în

acel sens, laboratorul Facultății de transporturi. Numeroase lucrări au fost inspirate de contractele încheiate între catedre și unitățile economice. Așa este, de pildă, echiporul electronic pentru semnalizare la distanță, realizat pentru Întreprinderea NAVROM în cadrul Centrului studențesc de studii, cercetări și proiectări din I.P. București, pe baza unui contract în valoare de 600.000 lei. — Circa 300 asemenea aparate au fost instalate pe Dunăre, pentru indicarea pragurilor dificile pe cursul apei, ne spune Sorin Kostrakievici, secretarul UASC din IP București, și nu s-a primit nici o reclamație. Peste 2.000 de studenți sînt antrenați în realizarea a 430 contracte încheiate cu organizațiile economice socialiste. La Institutul de fizică atomică din București a fost introdus în producție un generator de curent mare, durată scurtă, impedanță joasă. (Autor: Bene-

dict Popescu, Facultatea de fizică, anul V). Ciocanul matrijor acționat cu motor electric liniar, conceput de studentul Ion Zoicas de la I.P. Cluj, este utilizat pentru prelucrarea metalelor cu rezultate mai bune decît ale unor dispozitive similare din străintătate. Transformatorul de curent pentru încercări de laborator, realizat de Cornel Florescu de la I.P. Timișoara este un utilaj indispensabil laboratorului de încercări ale echipamentului electronic de protecție prin releu. Exemplele pot fi extinse; alegerea celor mai de sus este oarecum întâmplătoare. — Există un potențial creativ excepțional la studenții remarcabili profesorii George Rulea, șeful comisiei profesionale a comitetului de partid al I.P. București, referindu-se la recenta sesiune a cercurilor științifice studențești. În ultimul an, mai ales, se înregistrează un reviriment în activitatea de cercetare studențească, acesta fiind reflexul preocupărilor în direcția legării cit mai strîns a în-

vătămintului de practică. Mare parte din secțiunile și-au ținut comunicările în întreprinderi, cu participarea cadrelor de acolo („Electronica”, „9 Mai”, I.P.R.S. Băneasa etc.). Pe de altă parte, s-a creat o apropiere naturală între studenții cercetători și cadrele de îndrumare. Catedrele au reușit să concentreze activitatea cercurilor științifice și să câștige, totodată, încredere în capacitatea studenților. Aplicarea unor tehnici moderne de cercetare și investigație relevă cu prisosință interesul și pregătirea superioară a studenților. Această primă expoziție națională de invenții și inovații studențești răspunde desideratului formulat de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Învățămîntul, cercetarea și producția să fie un proces unitar în formarea specialiștilor de mîine”. V. RAVESCU Foto: GH. CUCU

Foto: GH. CUCU

CABINET DE CONSULTAȚII PENTRU ELEVII CLASEI A VIII-A

ÎNSCRIEREA ÎN PRIMA TREAPTĂ DE LICEU

Pentru înscrierea în prima treaptă a liceului sanitar, se cer condiții deosebite? — ne întrebăm un număr mare de tineri.

Prima treaptă se încadrează în sistemul liceal obligatoriu înscris în anul I se face în aceleași condiții prevăzute pentru toate tipurile liceale: fără concurs de admitere, pe baza dorinței exprimate de tînar. Există, totuși, o procedură aparte, dictată de specificul profesiei pe care o asigură acest tip de liceu. În afara fișei medicale cu care tînarul se prezintă obținută la înscriere, el ca fi supus unui examen medical și în cadrul liceului respectiv, pentru ca nu cumva starea sănătății să fie contraindicată meseriei alese. Examenul medical se va face între 16-19 iunie. În cazul în care la un liceu sanitar se înscriu mai mulți candidați decît numărul de locuri prevăzute — și numai în acest caz — se va proceda la organizarea probelor de verificare a cunoștințelor. Disciplinele acestor probe sînt cele cunoscute: matematica și fizica, chimia, limba română, fizica ori limba. Probele vor consta numai în lucrări scrise, iar subiectele acestora vor fi stabilite din programa clasei a VIII-a a școlii generale.

Liceul sanitar absoarbe în general fete, meserile din acest domeniu fiind potrivite lor, dar nu înseamnă cu asta — așa cum se exprima un candidat — că băieții vor fi refuzați la înscriere.

Cum se va proceda la înscrierea în prima treaptă a liceului? — Aceasta este întrebarea care apare cel mai frecvent în scrisorile cititorilor noștri.

Prima treaptă de liceu, după cum se știe, este obligatorie pentru toți promovații clasei a VIII-a care nu vor împlini vârsta de 16 ani pînă la data absolvirii clasei amintite. Elecii se vor înscrie la liceu pe baza propriei opțiuni, fără a fi supuși unui examen de admitere. Înscriserile se vor face între 9-20 iunie. Cursurile clasei a VIII-a se termină la data de 15 iunie, înscrierile încep însă mai devreme pentru a da tinerilor posibilitatea să se contacte din timp cu liceele la care doresc să se înscrie, să se orienteze și în funcție de locurile pe care acestea le au.

Liceele de artă, pedagogice și cel cu program de educație fizică prezintă o situație specifică. Dat fiind că exercitarea meseriilor ce se pregătesc prin liceele numite

presupun aptitudini deosebite, la aceste profile candidații vor susține probe de aptitudini specifice domeniului respectiv (despre probele prevăzute am amintit în cadrul rubricilor anterioare). Probele de aptitudini se desfășoară între 20-25 iunie și sînt eliminatorii.

Pentru a se înscrie la liceu, tînarul trebuie să prezinte la secretariatul acestuia o cerere purtînd avizul directorului școlii generale pe care a urmat-o prin care se confirmă exactitatea datelor cuprinse în cererea elevului și faptul că acesta a promovat clasa a VIII-a. În plus, la înscrierea tînarului îi este necesară fișa medicală, întocmită potrivit normelor Ministerului Sănătății. În cazul profililor de artă, pedagogie, de alimentație publică, de industrie alimentară, de navigație, agricole, sanitare, precum și a claselor cu program de educație fizică și sport, în cadrul liceelor respective se va proceda la un examen medical suplimentar pentru ca starea sănătății tînarului să nu fie contraindicată meseriei alese. Exemplificăm: la liceele agricole tînarul candidat trebuie să îndeplinească condițiile de sănătate cerute pentru obținerea permisului de conducere pentru tractoare rustice (auto). Examenul medical se organizează între 16-19 iunie.

Dacă la un liceu se vor înscrie mai mulți candidați decît locurile disponibile — și credem că aceste situații vor fi de excepție — între 29-30 iunie se vor organiza probe de verificare a cunoștințelor.

Vrem să subliniem confuzia unor tineri care ne-au scris întrebîndu-ne dacă cei care nu au ocupat un loc la liceul la care s-au înscris vor fi supuși altor probe. Nu, asemenea probe nu vor avea loc. Între 3-10 iulie inspectoratele școlare îi vor îndruma pe tinerii care din lipsa locurilor au rămas în afara liceului unde s-au înscris spre licee și filialele acestora care nu și-au completat locurile. Pentru a se înscrie la aceste licee ori filiale vor avea nevoie doar de o adeverință eliberată de conducerea liceului la care au susținut probele de verificare din care să rezulte și punctajul obținut de candidat, întrucît înscrierea se va face în ordinea punctajului dobîndit de elevi — cum spunem —, fără a susține alte probe de verificare.

LUCREȚIA LUSTIG

(Urmare din pag. 1)

Navigatorii pe Colentina fuseseră popularizați și la Televiziune, dar, sînt convins, prea puțini au fost aceia care au luat în serios ideea transformării Bucureștiului într-un port veritabil, la cheful căruia să accedă nave adevărate de mare, nave comerciale de călători, într-un cuvînt, vapoare. Am auzim în fața noastră detaliat al unui impresionant sistem hidrotehnic, de astă dată pornindu-se de la modesta și multă vreme ignorată apă a riului Mostiștea. De fapt, citiți au auzit de Mostiștea?...

E un rîuleț care străbate cîmpia Bărăganului la sud-est de București, șopotînd încă timid către Dunăre. De vreo trei ani însă, Mostiștea constituie coloana vertebrală a viitorului sistem hidrotehnic pentru irigație, navigație și energie electrică, înscris în preocupările generale ale partidului și statului de folosire complexă a potențialului hidroelectric al țării. Prin planul de stat, sarcina de amenajare a acestui sistem a fost încredințată Truștii de construcții pentru îmbunătățiri funciare București, iar schema-cadru a bazinului hidrografic Mostiștea, despre care vorbeam, se află deja în primele etape ale realizării practice, pe teren.

Apele Dunării vor fi conectate la sistem într-un punct situat între comunele Minăstirea, din județul Ilfov și Dobrobanu, din județul Iași. Un canal lung de peste 10 kilometri și lat la fund de 75 metri, va transporta apele fluvului în prima stație de pompare, de la Iezer-Mostiștea. De aici, apa va fi pompată într-un lac cu o suprafață de 3.000 de hectare și cu un volum util de 145 milioane metri cubi. Peste coronamentul barajului lacului, lung de 2 kilometri, va trece șoseaua națională Oltenița-Călărași. Împinsă mai departe, prin pompe și cîteva ecluze, apa scoasă din Dunăre va urca o diferență de nivel de circa 52 metri, pînă în canalul Mostiștea-Cernica.

Acestea sînt, evident, cîteva din datele tehnice. Iată și cîteva date strict economice, legate direct de aportul viitor al sistemului la agricultura din Bărăgan: amenajarea unei suprafețe pentru irigație de 203.000 hectare, descărși și drenaj pe 30.000 hectare, lucrări de combatere a eroziunii solului pe 11.000 hectare, amenajarea corurilor (găvanelor) pe 5.000 hectare, sistematizarea pădurilor pe 550 hectare, amenajări piscicole pe 6.000 hectare și, în sfîrșit, producerea de energie electrică prin corespunzătoare a căderii la viitoarele baraje Frăsinet și Preasna.

Dar navigația? Cum rămîne cu Bucureștiul, port la Dunăre? Conform proiectului, portul capitală va fi pe lacul Cernica. De aici, un canal de navigație impresionant se va u-

Republicii Federale Germaniei, la inaugurarea unor noi etape ale lucrărilor de pe viitorul canal Dunăre-Main, aduse vestea că în 1981, cînd canalul va fi terminat, se va deschide, pe lîngă, un „drum de apă” de lungime de peste 3.500 de kilometri, care va traversa Europa de la Marea Neagră la Marea Nordului, unind 13 state riverane Dunării și Rinului.

O altă știre, publicată de curînd sub promițătorul titlu „Pe Dunăre pînă la... Veneția”, ne informa despre amenajarea în Italia a unui canal navigabil între Marea Adriatică și Dunăre, în apropierea frontierei cu Iugoslavia. Acest canal va lega porturile din nordul Adriaticii cu rețeaua fluvială a bîtrînului Danubius, care, în prezent, este navigabil din R.F. Germania pînă la Marea Neagră. Așadar, visul de a pleca cu vaporul din București, cu destinația Marea Adriatică, Marea Baltică, Marea Nordului și de aici mai departe, fără a ocoli, ca pînă acum, mi și mi de kilometri, ci plutind, ca să zicem așa, „pe scurtătură” de-a lungul ori de-a latul Europei, nu mai este o utopie, ci o realitate în devenire.

În ce ne privește pe noi, în zona sistemului Mostiștea se lucrează intens. Se realizează lucrări de mare răspundere, cu termene de execuție precise. Zona este declarată Șantier național al tineretului, sînt deci aici sute și mi de tineri se muncește din greu, aceasta e realitatea, dar nici entuziasmul nu lipsește.

Bucureșteanul Teodor Necula, înfîlînt la un punct deluros, spunea: — Îi dăm tare, pentru că știm că la urma urmei lucrăm pentru noi. Eu unul fiin să spun cui o vrea să mă asculte peste cîțiva ani, că dacă se poate plimba cu vaporul, de la București pînă mai știu eu unde, apoi să-mi mulțumescă și mie. Se înțelege, o să mă urc și eu pe vîrele vapor. N-o să mă rabde inima să nu mă urc... Poate chiar mă fac marinar!

Între-adevăr, se poate întîmpla și asta. Pînă atunci însă, vom mai scrie despre tinerii de pe valea Mostiștea...

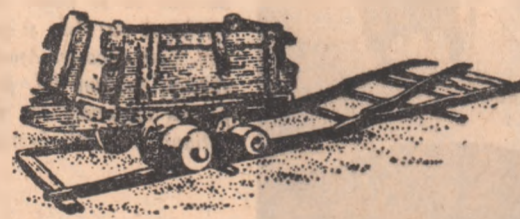
București, port la apele Europei

DICTIONAR ILUSTRAT

PIONIERI AI TEHNICII ȘI ȘTIINȚEI ROMÂNEȘTI

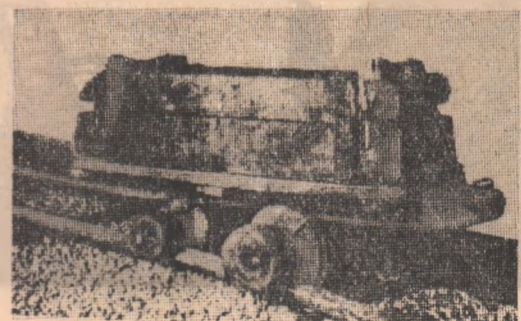
EVOCĂRI de I. M. ȘTEFAN

Cel dintîi vehicul purtat pe șine

Vehiculul de la Brad, așa cum apare schițat într-o istorie a tehnologiei, Oxford, 1960.

Fotografia vehiculului de la Brad din „Muzeul comunicațiilor” din Berlin.

menționat, pe drept cuvînt, a fi mai vechi decît cele din apusul Europei. Imaginea aceasta mi era înad cunoscut. Același vehicul îl găsim dr. A. Steopoe la „Muzeul comunicațiilor” din Berlin, în revista „Natura” nr. 6 din 1928. „Care credeți că e cel mai vechi vehicul purtat pe șine? Un modest cărucior de lemn, cu tîcăluși în loc de roate și cu prăjiți de lemn în loc de șine provenind de la mina Ruda 12 Apostoli, Brad (Transilvania).” Același autor consenma, în aceeași revistă, doi ani mai tîrziu: „În futururile locuite de români, vehiculele purtate pe șine s-au întîlnit decît o sută de ani mai înainte decît în Anglia”. Adresîndu-mă anul acesta „Muzeului comunicațiilor” („Verkehrsmuseum”) din Berlinul Occidental, mi s-a comunicat că prețiosul exponat mai există acolo și mi s-a transmis fotografia lui. Dealfel, modele ale aceluiași vagonet pot fi văzute la București, atît la Muzeul căilor ferate, cit și

la Muzeul tehnic „Dimitrie Leonida”. Vehiculul acesta, provenind dintr-o mină de aur, avea dealfel o largă răspîndire în interiorul arcului carpatic. Vechimea lui este apreciată la secolul al XV-lea sau începutul secolului al XVI-lea, fiind cel dintîi vehicul pe șine din istoria tehnicii.

Vagonetul de la Brad este în întregime din lemn, ceea ce corespunde excepționalei măiestrii în realizarea de construcții din acest material ce caracteriza tehnica noastră populară. Tot din lemn erau „prăjițele” (șinele) pe care circula, probabil împins de doi sau trei oameni. Interesant este că sistemul de transport are și schimbător de cale (macaz), — cel dintîi cunoscut în istoria tehnicii — avînd atît ac, cit și tîmni, deci elementele de bază. Nu ne este cunoscut creatorul acestei invenții, genială pentru vremea ei; s-ar putea să fie vorba de un meșter popular sau de o succesiune de meșteri (ceea ce a dus pînă la

urmă invenția în forma în care ni s-a păstrat). Creatorii celebrului vehicul îi scutea în orice caz pe mineri de transportul, incomparabil mai anevoios, al minereului, în coșuri sau saci, cu eforturi evident mai mari decît cele ale împingerii unui vagonet. Și nu întîmplător, această invenție aparține tocmai de minierii, îndeplinind milenară a poporului nostru.

Despre pricerele în minieră a românilor, găsim frecvente notații în documente. Ioannes Fridalski, erudit chimist și mineralog, descria astfel Aburul ceacului XVIII: „Toți salajii locuind în acești munți, îi agudue, sfredlesec, perforază și — nemulțumiti de a gări pămîntul și rocile cu unelte lor de fier —, dărină munții. Folosesc, în acest scop, atîta praf de pușcă, încît, după cum am fost martor, nu e minut pe ceus în care să nu se audă, mai tare decît în iad, bubuitul produs de fur împrejuru de puterea pulberii”.

Dar de cînd se utilizează exploziviții în minele noastre? Un răspuns la această întrebare este dat într-o cunoștință istorică a artileriei („Du faux gregois...”, publicată în 1845 la Paris. Aici, citim: „Este foarte probabil că în Orient, mai precis în regiunile situate între Ungaria și gurile Dunării, au încetat oamenii să utilizeze practic explozia prafului de pușcă”. Comentînd un manuscris latin din anul 1395 sau 1396, păstrat la Paris, autorii, Reinaud și Favé subliniază că acesta se referă la „descrierea utilizării prafului de pușcă în mine”, anterioară cu cel puțin jumătate de secol folosirii sale în apusul Europei.

Cu alte cuvînt, „între Ungaria și gurile Dunării” — în interiorul arcului carpatic — „valahii” găsiseră mijlocul de a înlocui tradiționalele unelte manuale — dalta și barosul — prin exploziviți, înzecînd astfel productivitatea muncii de exploatare! Aceasta se întîmpla în secolul al XIV-lea. Este necesară o asemenea precizare deoarece părintele mineralogiei, Georgius Agricola, relatea, în cunoscuta lui operă „De re metalica”, faptul că abia în ceacul al XVI-lea a început utilizarea „pulberii” în minele din Germania.

Lată deci o manifestare a inventivității românilor, într-un domeniu fundamental al producției, acela al calnificării resurselor subsolului.

noi și societatea

societatea și noi

SPIRITUL DE ECHIPĂ

Unii tineri consideră că și pot asigura succesul acțiunii lor individuale fără nici un ajutor, ignorând chiar pe cei din jur — familia, profesorii, tovarășii de muncă, prietenii. Această înțelegere a interrelațiilor este sterilită, fie că reflectă o stare de supraevaluare a forțelor, fie o necunoaștere a posibilităților lucrului în echipă. Talentul, forța creatoare, inventivă a individualului, inițiativa nu se diluează, ci se valorifică superior într-un sistem de relații ordonate, concentrate consistent asupra unui scop comun, coordonând o contribuție diferențiată ca gen, aprecieabilă sub raportul cantității și calității.

Reprezintă spiritul de echipă un atribut exclusiv al muncii de cercetare? Caracteristicile actuale ale muncii nu reclamă oare o acțiune de strînsă cooperare pentru unirea demersurilor individuale sub semnul aceleiași responsabilități, aceleiași discipline, aceluiași sens creativ în toate domeniile, pentru toate profesiunile?

Răspunde acad. prof. N. TEODORESCU

— În ce direcție credeți că trebuie să se insiste pentru formarea omului „de echipă”?

— Începând chiar cu educația prescolară de azi omul este introdus în societate, dincolo de cercul familiei, rudelor, vecinilor, prietenilor. Încă din această fază se încearcă să se clădească sentimentul necesar al muncii, cultul muncii. Promovîndu-l prin muncă, prin învățarea calităților, tinerii este stimulată să descopere pe sine însuși, să-și formeze criteriile de înțelegere și de comparație cu cei din jur, urmînd să se perfecționeze în vederea unor rezultate optime — la nivelul aspirațiilor personale și al necesităților sociale.

— Este momentul „cheie”: un fel mare conceput a fi realizat cu efort individual? Este oare aceasta calea reușitei?

— Uneori, în anumite domenii de activitate, se obțin rezultate spectaculoase ca rod al unui efort exclusiv individual, dar și în acest caz ele nu pot fi concepute numai din punct de vedere personal, egoist. Orice reușită se raportează la rețeaua uriașă, vie, vesnic în mișcare a societății. Societatea încurajează, răsplătește atingerea acelor țeluri care sînt conforme propriilor țeluri, compatibile cu legile sale de organizare și cu etica sa. Coeziunea care se manifestă pe plan microsocial în toate profesiunile, toate necesare ca sarea pămîntului chiar dacă au denumiri modeste — este reglată, printr-o organizare științifică, printr-o dezvoltare planificată, de un sistem cibernetic uriaș care este întreaga noastră societate, țelurile ei de construcție economică, socială, umană multilaterale. Deci, fiecare reușită personală trebuie să devină de drept o parte a reușitei colective.

— „Spiritul de echipă” este o componentă calitativă, de conținut a muncii în echipă sau un înveliș al relațiilor, o lăcăș de organizare și mobilizare?

— Performanțele, recordurile profesio-

nale nu se ating numai cu un îndemnul dacă acesta nu devine o stare de spirit permanentă. Spiritul de echipă nu trebuie să fie inclus în regulamentele de ordine interioară — ca o trăsătură cultivată — în caracterul omului. V-așe oferit un exemplu: într-o domeniul, un de mult, cu prilejul unei competiții intelectuale tineresci, olimpiada de matematică, într-un liceu din Basu Nara, liceul industrial de comenzi, începînd de la toarea acestei instituții de învățămînt, am parcurs rînd pe rînd școlile de curs care sînt toate laboratoare, fiecare cu funcția sa, cu instalațiile potrivite, cu panourile, cu planșele, cu modele, toate înfăptuite de cei ce învăță și munesc acolo și profesorii, maștrii și învățăceii. Totul este strălucitor de curat, acolo se calcă pe parchet și pe mozaic cu incizămintea îmbrăcată în șotropi ca la muzeul din castele, iar camerele sînt zugrăvite fiecare în altă culoare veselă, pastelată. Clădirea arezată cu gust și cu chibzuință pe largul cuprins care se transformă cu rîvnă într-un parc sint ridicat și ele de cei care le folosesc prin munca lor, pe care n-o preocupă nici în vacanțe. Liceul are televiziune interioară, instalații fonice pretulindeni, se poate urmări o lecție sau o demonstrație de orînd, poate fi chemat și răspunde oricine din orice loc. După realizările concrete în domeniul construcțiilor și instalațiilor care stau măturie, cred că pot afirma că acolo se învață și se aplică învățătura, formîndu-se oamenii care știu să muncească, cu un autentic spirit de echipă și de aceea cu mari șanse de reușită în profesie și viață. Și acest liceu este o reușită altă de mare incit se poate împărți tuturor celor ce o trăiesc de-a lungul anilor cit se găsește laolaltă, elevii și profesorii, personal de servicii, organe de conducere, în frunte cu directorul care, neobosit, nu are vreme de a-și da seama de reușita sa proprie în viață, fiindcă astăzi se gîndește împreună cu toți cei ce-o înconjoară la ce vor mai înfăptui la vară, la toamnă, la anul și la mulți ani.

SĂ CREȘTEM ÎN CULTUL MUNCII

Eficiența economică are întotdeauna și un sens moral

Convorbire cu inginerul proiectant ROMEO HANGANU, Intreprinderea „I. Măi”-Ploiești.

— Tovarășe Hanganu, cum vede un inginer proiectant eficiența economică?

— Cuvîntul „eficiență” rostit din ce în ce mai des, are pentru mine mai multe sensuri. Am să vă spun ceva despre mine vizavi de această idee. În 1971, proaspăt angajat, am fost repartizat la secția remorcilor. Vreo patru luni de zile am fost pus să pînesc, da, nu vă mirați, să pînesc un strungar. Mi-a spus șeful secției: „ai grijă ca strungarul să facă garuburle alba mai repede, trebuie să realizezi planul”. Trebuie să vă spun că în secția aceea planul se realiza, ba chiar se și depășea, iar remorcile rotundeau planul global pe întreprindere. Sigur, era vorba de un produs cu gradul de tehnicitate scăzut, dar era cîntat de unii tovarășii din uzină pentru că se putea realiza foarte repede și acoperea golurile din alte secții. Dar oare această era adevărată eficiență? Eu ca inginer n-aveam altceva mai bun de făcut? În sfîrșit, am plecat de acolo rînd s-a înființat o nouă secție: la utilaj complex. În raport cu ceea ce învețam înainte, în noua activitate începusem să cred că voi putea realiza adevărată eficiență în muncă. În parte însă m-am înșelat. Alături de lucrările cu caracter productiv pierdeam aproape zilnic o oră sau două alergînd cu niște bîrți să obțin semnături pentru derogări. Era vorba de două pa-

gube. O derogare se traduce astfel: unei piese greșite trebuie să se facă noi producții, să se adauge material. Timp și material pierdute fiindcă normal era ca piesa respectivă să fie bună de la început. Și, în al doilea rînd, dacă se ajunge la o astfel de soluție, de ce trebuia să se ducă un om cu calificarea de inginer, după niște semnături și nu secretara secției sau un alt funcționar? Apoi veneau acele ședințe zilnice, operative, care durau 3-4 ore.

— Tovarășe inginer, folosirea eficientă pentru producție a specialiștilor reprezintă o realitate sau o utopie?

— Întrebarea este puțin nepăzită, dar voi fi sincer. În perioada aceea, mai ales la început, eram prea reacționar. Dacă aveam cu un an în urmă oarecî discuzii, nu cred că aș fi aflat de la mine despre șuruburi, derogări și așa-zisele „operative”. Am suferit un timp de boala nepăsării. Încercam din cînd în cînd ceva, dar nu duceam nimic pînă la ca-

pat să se înfăptuiască de altfel cum era și firesc, ca această problemă a eficienței să fie dezbătută și în organizația U.T.C. S-a lansat chiar o inițiativă: fiecare țînăr tehnician și inginer — un cadru de concepție. Nu-am să vorbesc despre această inițiativă, dar trebuie să remarc această împrejurare n-a ajutat să capăt o opoziție fermă. Am chiar și unele sarcini privind antrenarea tinerilor specialiști la răspunderea acestei inițiativă.

— Desi nu se-am depărtat de la subiect, totuși nu mi-ai răspuns la prima întrebare.

— Ca proiectant, ca și inginer, eficiența într-un sens mai larg, total, are pentru mine, adică să-și știe de nevoie direcția ale producției și în același timp de conștientizarea economiei de exemplu, de costul de materiale defectare etc. Lucrăm la conștientizarea întregii cu colectivul pe care îl conduc am realizat proiectul unui cupaj pentru toată uzina, în care dispozitive automate de încălzire, în momentul de față, cupotă lucrează. Timpul de încălzire — manuală la vechiul cupaj — de circa o oră a fost redus la 2-3 minute. Se pot realiza astfel, în decurs de 24 de ore, două țarje la plan. Totodată, se obține economie de energie electrică în valoare de 200 000 lei anual. Apoi un schimb de mecanisme pentru ridicarea și transportul și prepararea maselor de formare (s-au eliminat două seprade de producție, iar în momentul de față protejez un dispozitiv pneumatic pentru împănarea matrițelor la locanere matrițoare mare). Alți am în vedere în primul rînd, uzura efortului fizic. Toate proiectele sînt simple, realizabile cu mijloace proprii și în termene scurte. Cele realizate practic sînt apreciate. Calitatea amintite reprezentă, cred eu, un semn al eficienței.

— Am văzut cum lucrează un matrițier. Aș putea să mă gîndesc la un bătînă mestecător care, folosind unele tradiționale, brodează cu aur și argint arabescuri fabuloase. Cum se împacă totuși meseria dumneavoastră, prin excelență manuală, meseriile actuale ale modernizării țării, în industria prelucrătoare, interveni calculatoarele și mașinile programate? Nu vă socotiiți, cumva, depășiți de evoluția tehnico-științifică?

— La prima vedere întrebarea este justificată. Dacă ne vom gândi mai bine, vedem că în matrițerie se fac adesea piese unice care cer un procedeu manual și deci scule clasice. Fantezia și spiritul nou de creativitate constă în a găsi acele elemente de tehnologie care să-ți permită confecționarea într-un timp cit mai scurt și folosind cit mai puțin material. Eu lucrez piesa cu dălița, dar o supun apoi unui control la microscop. Văd însă că abordăm de subiect de ordin mai tehnic, iar dumneavoastră ați spus că vom vorbi despre proiectul de norme etice al comunistilor. Am să încerc să răspund la întrebarea: „de ce îmi iubesc meseria”? Eram acasă 9 frați și la un moment dat s-a pus problema să trăim fiecare pe picioarele noastre. Am venit la Brăila la un unchi și el m-a trimis la profesionala de la „Progresul”. Prima matriță făcută apoi de mine aproape că m-a uimit. Oamenii din jur, muncitorii, profesorii, maștrii, făcuseră din mine un tip care începea să aibă o personalitate socială. Matrită mea trecuse în miniele unor lucrători, ei făcu-

Dacă-ți iubești meseria cu adevărat trebuie să vezi și dincolo de locul tău de muncă

Convorbire cu ION HANGANU, șeful matrițier la Intreprinderea „Progresul”-Brăila.

— Cu ce s-ar putea asemui meseria dumneavoastră, tovarășe Hanganu?

— M-am întrebât și eu de câteva ori. Este o meserie tehnică, de mare precizie, dacă dai cu pila de două ori mai mult ai scîrbit toată matrită. Dar meseria noastră nu exclude fantezia, spiritul de inovație. Eu lucrez cu un ciocanel de 300 de grame, cu niște pile mici și câteva dălițe. Săp în metal ca ciopitorul în piatră.

— Am văzut cum lucrează un matrițier. Aș putea să mă gîndesc la un bătînă mestecător care, folosind unele tradiționale, brodează cu aur și argint arabescuri fabuloase. Cum se împacă totuși meseria dumneavoastră, prin excelență manuală, meseriile actuale ale modernizării țării, în industria prelucrătoare, interveni calculatoarele și mașinile programate? Nu vă socotiiți, cumva, depășiți de evoluția tehnico-științifică?

— La prima vedere întrebarea este justificată. Dacă ne vom gândi mai bine, vedem că în matrițerie se fac adesea piese unice care cer un procedeu manual și deci scule clasice. Fantezia și spiritul nou de creativitate constă în a găsi acele elemente de tehnologie care să-ți permită confecționarea într-un timp cit mai scurt și folosind cit mai puțin material. Eu lucrez piesa cu dălița, dar o supun apoi unui control la microscop. Văd însă că abordăm de subiect de ordin mai tehnic, iar dumneavoastră ați spus că vom vorbi despre proiectul de norme etice al comunistilor. Am să încerc să răspund la întrebarea: „de ce îmi iubesc meseria”? Eram acasă 9 frați și la un moment dat s-a pus problema să trăim fiecare pe picioarele noastre. Am venit la Brăila la un unchi și el m-a trimis la profesionala de la „Progresul”. Prima matriță făcută apoi de mine aproape că m-a uimit. Oamenii din jur, muncitorii, profesorii, maștrii, făcuseră din mine un tip care începea să aibă o personalitate socială. Matrită mea trecuse în miniele unor lucrători, ei făcu-

— A avut ecou această atitudine?

— Nu vreau să spun că am făcut eu totul, dar perseverența mea i-a făcut pe unii colegi de muncă, desenatori în special, să vină mai des în secție. Și tot de atunci este călăuzescă perseverență pe alții în a-și perfecționa. În luna martie am fost primit în rândurile membrilor de partid. La adunarea comunistilor mi-au fost înfățișate unele calități pozitive printre care acest atașament față de profesie.

C. VICTOR

Este o chestiune de demnitate să-ți faci datoria acolo unde ai fost repartizat

Dialog cu ANDORA ACHIM, doctoriță în satul Traian din jud. Tulcea

— Tovarășă doctor, sinteți din Timișoara. Într-o vizită recentă în orașul dumneavoastră, unii colegi de vîrstă care ați avut-o în facultate mi-a arătat scrisoarea ce l-ați trimis-o. Mi-am notat un fragment: „Circumscripția sanitară Cerna, din care face parte satul meu, e o circă grea. În primele două luni am avut și necazuri cu acomodarea, n-am avut un colectiv prea unit, dar acum treaba merge. Oamenii mă iubesc, sînt primul lor medic care vine să-și facă datoria. Dar mi-a fost imposibil să accept. Dacă am fost repartizată la Traian, vreau să rămîn pe loc. Și aici e nevoie de medici. Mă uit la pacienții, observ că au încredere în mine, am aflat că astepăta de mult un medic care să fie al lor, care să stea printre ei zi de zi, noapte de noapte. Recunoșc, la început mă gîndeam să plec, satul mi se pîrea dezolat. Am avut și greutăți, cum are fiecare medic începător. Am considerat însă că e o problemă de demnitate să rămîn unde am fost repartizată. E drept, nu am condițiile pe care și le asigură un oraș. De pildă, de cînd mă aflu aici n-am vizionat un spectacol decît la televizor, iar la Brăila și la Tulcea, orase relativ apropiate de Cerna, n-am fost decît o singură dată. Însă ce să fac, asta-i situația. Cînd te să încredințezi o sarcină, distracțiile trebuie lăsate pe planul doi. Astăzi, sarcina mea este să am grijă de sănătatea celor 1 800 de oameni din satul Traian.

— Sinteți curajoasă, tovarășă Achim? Vă temeți de greutăți?

— Recunoșc că mă tem. Nu-mi place să am de-a face cu ele. Dar pentru că tot apar, nu pot sta cu brațele înșirate, trebuie să mă lupt. De pildă, dispensarul mi l-a dat cu un bolnav, nu mă trebuie să lupt și cu unele mentalități, să-mi conving toți pacienții să renunțe la doctorieala empirică, la cîteva din obiceiurile satului în relațiile cu medicul. Medicul nu e doar medic, el mai e și un intelectual al satului, care are datoria să aducă și lumină, nu numai să vină să-și facă datoria în instituții.

— Sinteți curajoasă, tovarășă Achim? Vă temeți de greutăți?

H. DRAGOMIR

Aspect rezelator din secția mecanică a Uzinei de strunguri Tirgoiești. Foto: O. PLECAN

NOI CEI DE LA ÎNCEPUT

(Urmare din pag. 1)

Alexandru Kiss, cu Vasile Mihail-Bîrju și alții. Anulul de 120 de zile față de planul cincinal îi situează deasupra celorlalte brigăzi din mină. Productivitatea ridicată de 15 t minereu pe schimb, de asemenea. Și totuși, există în acești oameni bănuiala că oricînd performanța lor poate fi atînsă sau chiar depășită de alții.

— De aia am zis, și oamenii știu asta, că dacă ne oprim aici, o să rămînem și din urmă. Și asta a fi a mai grea lovitură pentru cele 27 de luni de cînd lucrăm împreună. Spun că oamenii știu asta pentru că, chiar ieri, planul 65140/6, unde lucrează trei tineri mineri (Vasile Mihail-Bîrju, Petre Martin și Gheorghe Carp), a dat 16 t minereu în șase ore.

— Atît am putut auzi pînă a început „recomandul” lui Vasile Dobos și încearcă minereul în vagonete. Întreg spațiul vibra asemenea unei lame de bonfaier prinsă într-o mîngînire.

— Cit 7, am întrebă după ce lăiseta s-a scufundat în ape grele.

PROBLEMA FURAJELOR

(Urmare din pag. 1)

O situație corespunzătoare momentului am înfăptuit la Cooperativa agricolă de producție „23 August” din Turceni. Tînărul fermier Gheorghe Bîzdoacă ne declară că în ceea ce privește furajele stă bine. E ceea ce ne demonstrează de altfel și o minimă statistică. Pe primul trimestru planul de livrări la lapte a fost depășit cu aproape 60 hectolitri, iar la contractul de viței a fost, de asemenea, realizat integral. Suprafața bazei furajelor care dispune C.A.P.-ul este de aproximativ 350 ha, dintre care 200 pășune, 145 lucernă, 10 ha, stocul furajelor. Și aici tînărul a participat la defrișarea arboretului de pe mai mult de 100 ha pășune și totodată a ajutat la fertilizarea, în această primăvară, a celor 60 ha prevăzute.

Greutăți întîmpină cooperativii din Turceni — și nu sînt singurii — din partea I.C.I.L. Tirgu-Jiu care nu le livrează la timp și în cantități suficiente laptele praf necesar hrînirii vițelor. Ultima oară au fost repartizate doar 60 kg, pentru 80 de capete. Și lucrul acesta nu rămîne fără consecințe. „Impiedică — susțineau îngrijitorii Ioana Drăgoi și Maria Gioc — realizarea planului către fondul de stat”.

— Aspectele relatate mai sus nu sînt, firește, valabile pentru toate cooperativile din județ. Dar ele sînt la iveală, acolo unde se manifestă, o situație intolerabilă. Zootehniștii trebuie să tragă serioase învățăminte și, totodată, să găsească soluțiile necesare pentru a face imposibilă repetarea lor. Iar lucrul acesta trebuie făcut cu maximă operativitate, ca în cel mai scurt timp să se treacă la rezolvarea lor concretă.

TÎNĂRUL — O PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN COLECTIVUL DE MUNCĂ

Este oare judicios folosită capacitatea de muncă, de inițiativă și creativitate a fiecărui tînăr în obținerea celor mai înalți parametri de muncă ai întreprinderii în care lucrează? Care este rolul aportului individual la realizarea unui program colectiv?

Masă rotundă în municipiul Timișoara: ing. Nicolae Divo, secretarul comitetului U.T.C. „Derminina”; Viorel Guțu, pregătitor, responsabil profesional în comitetul U.T.C., Intreprinderea „Electrotimis”; ing. Rudolf Kauten, profesional în comitetul U.T.C. — Intreprinderea mecanică Timișoara; Martin Laner, secretarul comitetului U.T.C. — Intreprinderea exploatare, gospodărie comună; Gabriel Laurențiu, locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. — Autobaza Timișoara; ing. Alexandrina Lipșa, profesional în comitetul U.T.C. — Intreprinderea textilă; Viorel Lupulescu, profesional în comitetul U.T.C. — „Tehnometal”; Adrian Pirjol, elev director al microîntreprinderii de la Liceul nr. 1; Radu Puiu, elev, director al microîntreprinderii de la Liceul „N. Loga”; Marin Stan, lăcătuș, secretar al comitetului U.T.C. — Intreprinderea transport construcții vagonet-tramvai; ing. Romulus Turcu, profesional în comitetul U.T.C. — Intreprinderea Electrobanat.

Despre capacitatea tinerilor ne vorbesc și alte exemple: La întreprinderea „Garofita” și la întreprinderea textilă Lugoj observîndu-se că produsele confecționate nu sînt căutate pe piață s-a hotărît schimbarea cercurilor de creație și organizarea lor pe criterii noi. La propunerea comitetului U.T.C. ele au fost formate numai din tineri. După un singur an rezultatele au și apărut: „Garofita” a produs 100 de noi sortimente în 560 poziții coloristice; a acoperit contractele, interne și externe. Asemenea cercuri de creație — în care puterea de concepție, receptivitatea la nou a tinerilor se relevă — proliferază și în alte întreprinderi, deși în unele mai există o oarecare neîncredere în a avansa tinerilor sarcini de concepție. Treptat ei reușesc să convingă — intrucît dovedesc pricepere și seriozitate și la revizuirea tehnică (G. Laurențiu) și în construcția unor piese sau aparate pretentioase (M. Stan) și în producția de unicate și prototipuri sau în acțiunile de autoutilitare (V. Lupulescu). Fiecare în parte este un ambioș în a participa la operațiuni complexe, dificile. Dați tinerilor răspunderi — este și o modalitate de a exercita și produce. Astfel sînt microîntreprinderile școlare în care elevii îndeplinesc sarcini de producție, organizare și conducere după un program largit care include instruirea elevilor și autofinanțarea. Microîntreprinderile de la Liceul „N. Loga” și Liceul nr. 1 stabilesc relații de contact cu întreprinderile specializate, dovedindu-se parteneri îndrăzneți. Este cadru propice pentru dezvoltarea gîndirii tehnice a tinerilor. (R. Puiu, A. Pirjol).

Organizația U.T.C. își asumă răspunderi. O serie de inițiative favoriză o participare specifică de mai mare amplitudine a fiecărui tînăr în producție. Unele se referă la atragerea tinerilor neocadruți la muncă, altele la integrarea profesională. În cadrul discuției au fost citate inițiativele aflate sub deviza „Eu produc, eu controlez, eu răspund”. Fiecare tînăr — participant la autoutilitare — precum și o acțiune „Munca patriotică în sprijinul producției”. Dincolo de unele situații de inerție și formalism, aceste inițiative au creat o ambianță mobilizatoare care aplează deopritivă la fiecare tînăr în parte ca și la toți tinerii organizației, participanți la eforturile colective lor, au pus în evidență virtuțile spiritului de echipă. Sînt cîteva argumente în virtutea cărora este firesc să credem că tinerii au resursele necesare de a se manifesta cu entuziasm, competență și receptivitate la apelurile colective din care fac parte, că este riscant să fie întîmpinați cu neîncredere pentru că ei o vor contrazice în fapte.

Rubrică realizată de: GEORGETA RUȚĂ

Dezarmarea trebuie să fie rodul participării active a tuturor statelor

La sediul Națiunilor Unite din New York se află în curs de desfășurare lucrările comitetului creat la sesiunea ordinară a Adunării Generale a O.N.U. de anul trecut, pentru examinarea punctelor de vedere și sugestiilor exprimate de guvernele statelor membre cu privire la convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare și a problemelor conexe acesteia, inclusiv a condițiilor necesare organizării unei asemenea conferințe. Potrivit rezoluției în această problemă, comitetul este format din 40 de state membre, între care și România.

„Concepem conferința mondială de dezarmare, sublinia ambasadorul român, în contextul general al așezării raporturilor dintre state pe baza unor principii noi, care să pună în afara legii folosirea forței. Pe de altă parte, trebuie să plecăm de la noile realități ale lumii contemporane, de la faptul că dezarmarea trebuie să fie rodul participării active a tuturor statelor, a tuturor popoarelor lumii.”

România vede această conferință — arată vorbitorul — ca pe un for mondial deschis participanților tuturor statelor pe bază de deplină egalitate, convocat după o pregătire corespunzătoare și care să examineze probleme concrete și să contribuie în mod efectiv la adoptarea unor măsuri practice de dezarmare.

Intensă activitate politică la Lisabona

LISABONA. — Trimisul special, Vasile Oros, transmite în capitala Portugaliei se desfășoară o intensă activitate politică în vederea constituirii guvernului provizoriu. Această problemă are caracter de prioritate absolută, a declarat la o conferință de presă maiorul Sanches Osorio, purtătorul de cuvânt al lui salvării naționale. În scopul constituirii guvernului provizoriu, ministrul Spínola a avut întrevederi succesive cu liderii ai diverselor formațiuni politice.

Pe de altă parte, „Diario de Noticias” de vineri dimineața anunță că au fost chemați la Lisabona pentru consultări comandantul forțelor navale din Mozambic și comandantul militar din Macao. În același timp, generalul Costa Gomes, șeful Statului Major general și membru al Junții, a plecat joi seara într-o vizită de inspecție în Mozambic, după ce în ultimele zile, făcuse o scurtă vizită în Angola.

În presă a fost publicat apelul Națiunilor Unite în care se cere Portugaliei să inițieze imediat negocieri cu mișcările de

eliberare din Africa în vederea acordării independenței. Alte știri informază că la Madrid poliția a imprăștiat o manifestație a studenților din incinta Universității unde se scanda „Trăiască revoluția portugheză”. Acțiuni similare s-au petrecut și la Universitatea din Barcelona.

Junta salvării naționale în Portugalia a aprobat constituirea primei federații a sindicatelor din țară — Intersindical Nacional — informează agențiile France Presse și United Press International. Federația este menită să contribuie la extinderea legăturilor între organizațiile sindicale, precum și la formarea unor uniuni a mai multor sindicate.

Președintele din Costa Rica a primit pe reprezentanții președintelui României

Președintele Republicii Costa Rica, Daniel Oduber Quiros, a primit, la 9 mai, pe Vasile Vilcu, vicepreședintele Consiliului de Stat Nicolae Ceaușescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, și Constantin Stănescu, ambasadorul României la San José, care l-au reprezentat pe președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme ale relațiilor româno-costaricane, subliniindu-se dorința reciprocă de a acționa pentru dezvoltarea lor pe multiple planuri.

REGELE BAUDOIN AL BELGIEI L-A PRIMIT PE MINISTRUL DE EXTERNE ROMÂN

BRUXELLES 10 — Corespondentul Agerpres, Corneliu Vlad, transmite: În capitala Belgiei au fost reluate negocierile privind reducerea reciprocă a trupelor și armamentelor și măsuri adiacente în Europa Centrală. După cum se știe, participanții la reuniune au acordat pauză la negocierile de la Viena participă în acest moment delegațiile a 19 state. România este reprezentată de o delegație condusă de Dumitru Aninoiu, ambasadorul țării noastre în capitala Austriei. În cadrul celei de a 33-a sesiuni plenare a negocierilor, care a avut loc vineri, au luat cuvântul reprezentanții Olandei și Cehoslovaciei.

„De ce?” scrie pe afiș pe care-l țin doi marinari pe una din străzile Lisabonei și care reprezintă un militar portughez lovit de gloanțe în Mozambic. Și acest instantaneu din capitala Portugaliei reflectă cât de profund este mișcarea populară împotriva războiului colonial.

de către președintele Nicolae Ceaușescu și de către tovarășa Elena Ceaușescu, a transmis președintelui Republicii Socialiste România salutul său, însoțit de mesajul de pace și prietenie pentru poporul român.

În cursul aceluiași zile, ministrul de externe român, a avut convorbiri de lucru cu ministrul de externe belgian, reat Van Elslande, în cadrul cărora au fost abordate aspecte ale relațiilor româno-belgiene, precum și probleme ale situației internaționale, deosebit de cele privind securitatea și cooperarea în Europa.

sa Latina. În acest sens, conducerea COPEI — fost partid de guvernământ — a subliniat importanța hotărârii executivului de a proceda la naționalizarea zăcămintelor de minereu de fier, trecerea industriei siderurgice sub controlul statului, sporierea impozitului pe profiturile realizate de companiile străine care acționează în sectorul industriei petroliere, precum și îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Turneu lui H. Kissinger

• DUPĂ cele două runde de convorbiri avute joi seara și vineri dimineața cu președintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Henry Kissinger, a părăsit orașul Cairo, îndreptându-se spre Tel Aviv.

El și-a exprimat, la plecare, satisfacția privind convorbirile

CONFERINȚA MONDIALĂ A POPULAȚIEI Reuniunea de la Bangkok

În cadrul lucrărilor reuniunii regionale, desfășurate la Bangkok, pentru pregătirea Conferinței Mondiale a Populației, care va avea loc în luna august la București, a luat cuvântul reprezentantul țării noastre, ambasadorul României în Tailandă, Iosif Chivu, care participă la dezbateri în calitate de observator.

Reprezentantul român a informat reuniunea despre stadiul pregătirii conferinței de la București și a prezentat punctul de vedere român față de problematica populației, în contextul fenomenelor economice contemporane. El a subliniat în concludență, importanța dezvoltării economice și sociale în soluționarea problemelor populației, necesitatea identificării uriaselor resurse neapuse încă în valoare, investiția în folosul dezvoltării, a imensului potențial material și uman irrosit pentru menținerea unor focare de tensiune și conflict, rolul cooperării internaționale în dezvoltarea și înălbirea capacității de progres a fiecărei țări.

• INTR-UN interviu acordat ziarului indonezian „Sinar Harapah”, ministrul Afacerilor Externe al Filipinelor, Carlos Romulo, a declarat că guvernul țării sale intenționează să stabilească, într-un viitor apropiat, relații diplomatice cu Uniunea Sovietică și RP. Chineză, a anunțat agenția T.A.S.S.

„De ce?” scrie pe afiș pe care-l țin doi marinari pe una din străzile Lisabonei și care reprezintă un militar portughez lovit de gloanțe în Mozambic. Și acest instantaneu din capitala Portugaliei reflectă cât de profund este mișcarea populară împotriva războiului colonial.

VIENA 10 — Corespondentul Agerpres, Corneliu Vlad, transmite: În capitala Austriei au fost reluate negocierile privind reducerea reciprocă a trupelor și armamentelor și măsuri adiacente în Europa Centrală. După cum se știe, participanții la reuniune au acordat pauză la negocierile de la Viena participă în acest moment delegațiile a 19 state. România este reprezentată de o delegație condusă de Dumitru Aninoiu, ambasadorul țării noastre în capitala Austriei. În cadrul celei de a 33-a sesiuni plenare a negocierilor, care a avut loc vineri, au luat cuvântul reprezentanții Olandei și Cehoslovaciei.

cu șeful statului egiptean, pe care le-a calificat „complete și detaliate”.

La Tel Aviv, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A. va continua să examineze cu oficialitățile israeliene probleme privind eventualitatea realizării unui acord de dezașare militară pe frontul din Înălțimile Golan.

• GUVERNUL malayezian a hotărât majorarea, cu începere

de la 10 mai, a prețului la benzină, cu peste 50 la sută. Măsura a fost generată, potrivit declarației ministrului resurselor naturale din această țară, de creșterea prețului petrolului pe piața mondială. Agențiile de presă precizează că este vorba de a doua majorare la respectiva produs în ultimele câteva luni. În decembrie 1973, prețul la benzină crescuse în Malaezia cu 30 la sută.

SOFIA: Tovarășul Todor Jivkov l-a primit pe conducătorul delegației sindicale române

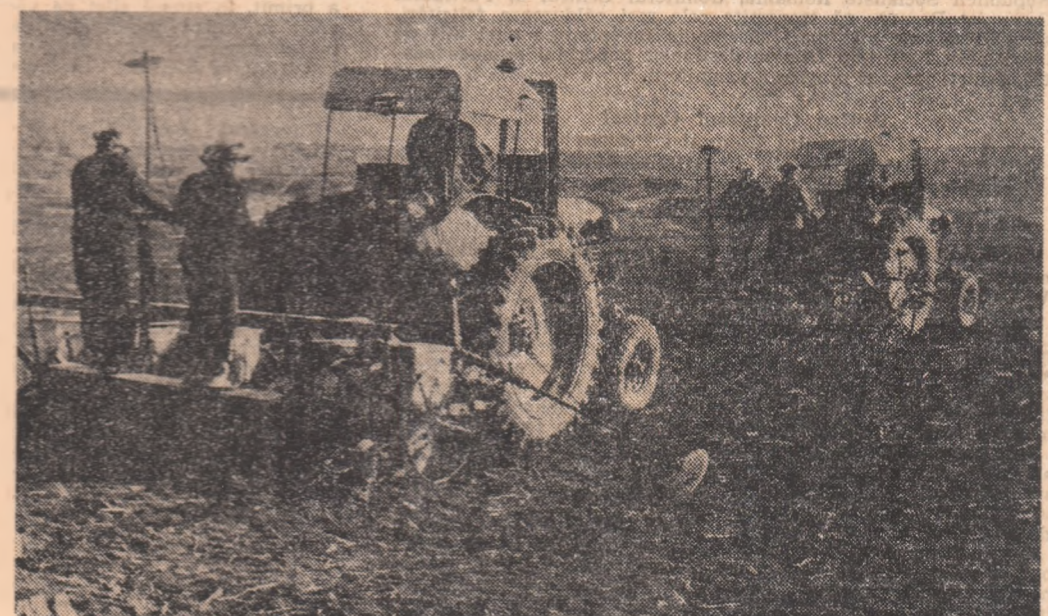
Tovarășul Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R.P. Bulgariei, l-a primit, vineri, pe tovarășul Mihai Dalea, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R., conducătorul delegației Uniunii Generale a Sindicatelor din România, care se află într-o vizită de schimb de experiență în Bulgaria.

Cu acest prilej, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., a transmis din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut calduros, urât: de sănătate și noi succese tovarășului Todor

Jivkov. Mulțumind, tovarășul Todor Jivkov a transmis, la rândul său, tovarășului Nicolae Ceaușescu multă sănătate și fericire și i-a urat succese în munca neobosită pe care o desfășoară în conducerea partidului și statului român.

La întîlnire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, a luat parte Kostadin Ghiaurov, membru supleant, al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Bulgaria.

A fost prezent Trofin Simedrea, ambasadorul României la Sofia.

R.P.D. Coreeană. — Activitate intensă pentru încheierea la timp a lucrărilor agricole.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

Un scurt capitol consacrat „politicii universitare” din ultimul raport anual al O.C.D.E. (Organizația de cooperare economică și dezvoltare) relevă dificultățile cărora trebuie să le facă față în țările vest-europene studenții proveniți din familiile cu venituri modeste.

Inflația și universitățile vest-europene

mai mult decât în anul universitar 1962-1963). Luându-se ca termen de comparație aceiași ani universitari (1972-1973 în raport cu 1962-1963) costul mediu al studiilor (taxe, întreținere, cursuri) a crescut în R.F. Germania — cu 20 la sută, în Belgia — cu 100 la sută, în Franța — cu 60 la sută, în Elveția — cu 120 la sută.

Restringerea alocațiilor bugetare pentru școlile superioare are drept consecință o restringere drastică a bursei. Este semnificativ faptul că în șase din cele nouă țări ale Pieței comune numărul burselor nu a crescut în ultimii trei ani. Dimpotrivă, se asistă la o reducere a numărului de burse: în precedentul an universitar numărul studenților — bursieri s-a redus în comparație cu anul universitar 1971-1972 în Anglia cu 20 la sută, în Belgia cu 25 la sută, în Olanda cu 25 la sută, în Italia cu 40 la sută. Și este lesne de înțeles că bursele nefectate de amputarea alocațiilor respective au suportat „foarfecă” inflației. Costul mesei la restaurantele studențești și costul cazării la căminele studențești au fost serios afectate de

creșterea generală a prețurilor. Calcule statistice efectuate în Franța, Elveția și Anglia au relevat că valoarea reală a bursei medii a scăzut în anul universitar în curs, în comparație cu anul universitar 1970-1971, cu aproape 50 la sută.

În asemenea împrejurări nu e de mirare că, așa cum semnalase experții O.C.D.E., în ultimii ani a crescut considerabil numărul studenților nevoiși să lucreze în timpul studiilor universitare pentru a face față costului frecvenței școlii superioare. Aproape jumătate din studenții de la cursurile universitare normale din R.F.G., Danemarca și Franța au fost înregistrați în anul universitar trecut ocupând slujbe.

Nu apare, de asemenea, deloc surprinzător, dacă în amintilele împrejurări procentul studenților care nu ajung să termine facultatea se ridică (potrivit datelor statistice din raportul citat) la 50 la sută în Danemarca, 58 la sută în Franța, 30 la sută în Olanda și R.F. Germania, 52 la sută în Italia, 30 la sută în Elveția.

Concluzia experților O.C.D.E. care s-au angajat în analiza „politicii universitare” din țările vest-europene este exprimată în termeni precizi: „INFLAȚIA ȘI RESTRINGERILE BUGETELOR DESTINATE UNIVERSITAȚILOR VOR FACE CA ACESTE UNIVERSITĂȚI VEST-EUROPEENE SĂ DEVINĂ O INSTITUȚIE SCUMPA, DE LUX”. După cum o arată procentul ridicat al celor ce abandonează înainte de a fi terminat studiile universitare, școlile superioare din Europa occidentală sînt, de pe acum, un lux pentru foarte mulți tineri din păturile cu mijloace materiale mai modeste.

EM. RUCAR

Cerințe ale accelerării industrializării în țările în curs de dezvoltare

La Viena continuă lucrările Consiliului de Dezvoltare Industrială al Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială — ONUDI.

Luind cuvîntul în cadrul punctului de pe ordinea de zi privind strategia pe termen lung a organizației, reprezentantul român, Ion C. Popescu, a subliniat importanța pe care țara noastră o acordă dezvoltării viitoare a ONUDI și creșterii rolului acestei organizații în accelerarea procesului de industrializare a țărilor în curs de dezvoltare și a menționat în semnătura care trebuie acordată, în continuare, activităților de asistență tehnică în folosul acestor țări. El a relevat necesitatea atragerii, într-o măsură mai mare, a eforturilor țării dezvoltate la realizarea proiectelor și programelor de cooperare ONUDI. Vorbitorul s-a referit, totodată, la necesitatea perfecționării mecanismului internațional, astfel încît să se asigure dezvoltarea unor relații economice echitabile între state suverane și egale în drepturi.

Reprezentantul român s-a pronunțat pentru sprijinirea cererilor țărilor în curs de dezvoltare privind creșterea responsabilităților și resurselor materiale ale organizației în vederea sporirii eficienței acțiunilor ONUDI pentru dezvoltarea mai rapidă a industriei acestor țări.

Cu prilejul prezentării în continuare de către secretariatul ONUDI a raportului asupra deplinei puteri ale delegațiilor, reprezentantul român a contestat dreptul administrației de la Seul de a trimite observatori care să participe la lucrările Consiliului în numele întregii Corei.

Efecte ale penuriei de hirtie

LONDRA 10 — Corespondentul Agerpres, Nicolae Plopanu transmite: Începând de luni, ziarul britanic „Financial Times” va costa șapte pence în loc de șase. Acesta este cel de-al patrulea ziar londonez care își majorează prețul în ultimul timp, ca urmare a scumpirii hirtiei.

„Din motive de economie, a anunțat ziarul „Times”, o altă publicație londoneză, „Evening Standard”, nu va mai apărea în zilele de sâmbătă legale”.

gal de Uniune Națională, al Camerelor, de sub conducerea lui Norodom Sihanouk — relatează agenția China Nouă, relund o informare oficială dată publicității la Accra.

• TRAFICUL maritim românesc în portul Beirut crește an de an. În 1972 au acostat aici 50 de nave românești, iar anul trecut, numărul navelor noastre sosește în portul capitalei libaneze s-a ridicat la 70. Zilele trecute, în rada Beirutului și-a aruncat ancora „Mamaia”, cea de-a 40-a navă românească care vizitează acest port, de la 1 ianuarie 1974.

• GUVERNUL thailandez a anunțat vineri că au fost încheiate aranjamentele necesare pentru retragerea a 10.000 de militari americani din cei 35.000 dislocați în Tailandă. Plecarea forțelor militare respective ar urma să aibă loc până la sfîrșitul acestui an.

Australienii se reîntîlnesc cu urnele

la zi

Australienii se vor prezenta sîmbăta viitoare, 18 mai, la urne. Decizia tinerii alegeților generale a fost luată la cererea guvernului laburist condus de Gough Whitlam, după ce grupul opoziției din Senat a blocat două proiecte de legi prin care guvernul solicita sume suplimentare cu care să acopere cheltuielile sale administrative.

Alegerile generale de la 18 mai au loc la mai puțin de jumătate din termenul de trei ani al guvernului laburist condus de Whitlam, primul premier laburist al Australiei în ultimii 23 de ani.

În cercurile observatorilor politici se subliniază că acțiunea opoziției — Partidul Liberal, Partidul Agrarian și Partidul Democratic-Laburist — în Senat constituie o manevră politică avînd scopul de a-l determina pe primul ministru să apeleze la corpul electoral la numai 16 luni de la primirea mandatului. Situația creată a fost posibilă datorită faptului că în Senat cabinetul social-democrat al lui Whitlam s-a aflat în minoritate (Partidul Laburist deține 26 de locuri din cele 60 ale Senatului și 67 din cele 125 ale Camerei Reprezentanților), neputînd adopta proiecte de legi fără aprobarea opoziției. Se precizează că este pentru prima dată, în cei 73 de ani care au trecut de la înființarea federației australiene, cînd astfel de proiecte sînt respinse de Parlament; în discuție erau proiectele de legislație pri-

vind asistență medicală și asigurările sociale vizînd, totodată, întărirea autorității guvernului în problemele petrolului și minerale, pentru a concentra prietenia și controlul asupra energiei și resurselor minerale de dizolvare a Senatului și Camerei Laburist solicitase alocarea sumei suplimentare de 255 milioane de dolari care să-i permită punerea în practică a celor două proiecte precum și Venind în împingerea cererilor opiniei publice australiene și mergînd pe linia respectării promisiunilor sale electorale, cabinetul premierului Gough Whitlam a întreprins o serie de măsuri în direcția apărării bugetului național în fața ofensivelor guvernului în privința relațiilor externe, în această perioadă de timp Australia a recunoscut R. P. Chineză, și-a retras unitățile militare din Indochina, a stabilit relații diplomatice cu R. D. Vietnam și s-a angajat să-i acorde ajutor pentru reconstrucția țării, a recunoscut R. D. Germană etc. Pe plan intern, fiind cînt că Partidului Laburist îi sînt afiliate o serie de organizații sindicale, guvernul a întreprins măsuri ce se referă în special la situația muncitorilor australieni și imigranți, a aborigenilor, la nivelul salariilor și al locurilor de muncă. În ultima vreme cabinetul premierului Whitlam și îndreptase atenția asupra unui plan, propus de organizațiile profesionale și muncitorilor, în concordanță cu rapidele progrese tehnice.

Gough Whitlam a promis continuarea cu aceeași consecvență a politicii duse pînă acum de guvernul laburist. Pe de altă parte, Bill Snedden, liderul Partidului Liberal, își desfășoară campania electorală vorbind în numele întregii opoziții care promite reducerea impozitelor și micșorarea cheltuielilor guvernamentale, punerea sub control a inflației.

Cel aproximativ 7 milioane de cetățeni australieni care se vor prezenta peste o săptămîna la urne au de ales între două platforme electorale.

RODICA TEPEȘ

Congresul tineretului comunist argentinian

Între 3 și 7 iunie, la Buenos Aires se vor desfășura lucrările celui de-al 10-lea Congres al Federației Tineretului Comunist din Argentina (F.J.C.), prima reuniune de acest fel, organizată în condiții de legalitate, după un interval de 28 de ani — informează „Infancia Prensa Latina”.

O declarație a F.J.C. arată, în legătură cu acestea, că dezbaterile vor fi concentrate asupra constituirii în țară a unui front unit antiimperialist, Federația Tineretului Comunist — se spune în document — sprijină în mod hotărît politica externă promovată de guvernul peronist și tendința de deschidere spre țările socialiste.

La Națiunile Unite din New York a fost publicat ca document oficial al Adunării Generale a organizației Tratatului de prietenie și cooperare între Republica Socialistă România și Republica Argentina, semnat, la 8 martie 1974, de președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Juan Domingo Peron, cu prilejul vizitei oficiale a șefului statului român în Argentina.

Tratatul româno-argentinian a fost publicat la punctul de viză, transpunerea în viață a Declarației asupra întăririi securității internaționale”.